

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoPr/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314212578
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8314212578.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: P. U. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX B., právne zastúpený advokátom JUDr. Ondrej Keller, Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, proti žalovaným: 1. U. B., so sídlom M. XX, XXX XX B., 2. K. X. F. v B., so sídlom F. X, XXX XX B., právne zastúpený advokátom JUDr. Miloš Kaščák, so sídlom Kalinčiakova 10, 093 01 Vranov nad Topľou, o určenie neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a o úhradu mzdy vo výške 22.814 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 12Cpr/2/2014-244 zo dňa 05. apríla 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v časti zamietnutia žaloby o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a o priznaní náhrady mzdy a vo výroku o trovách konania.
- II. Žalovaný v 1. rade má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.
- III. Žalovaný v 2. rade má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.
- IV. Žalovanému v 1. rade náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.
- V. Žalovaný v 2. rade má nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Súd žalobu zamietla.

Súd priznáva žalovanému v 1. rade vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Súd priznáva žalovanému v 2. rade vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 38 ods. 1, 2, 4, § 42 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, § 68 ods. 1, 2, § 77, § 79 ods. 1, § 8 písm. c), zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce, § 12 ods. 2 písm. k) zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, § 3 ods. 7 písm. c), § 3 ods. 8, § 24 ods. 5 písm. c) zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalovaný v 2. rade na základe pracovnej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so žalobcom pracovnú zmluvu na dobu určitú, t.j. od XX.XX.XXXX do ukončenia funkčného

obdobia, t.j. do XX.XX.XXXX tým, že dohodnutým druhom práce na ktorý bol žalobca prijímaný bol riaditeľ školy. Menovacím dekrétom zo dňa XX.XX.XXXX bol žalobca dňom XX.XX.XXXX menovaný do funkcie riaditeľa K.. Listom zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXX/XXXX bolo žalobcovi žalovaným v 1. rade oznámené odvolanie z funkcie riaditeľa školy podľa § 3 ods. 7 písm. c) zákona č. 596/2003 Z. z., pričom dôvodom odvolania bolo závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov, pretože dňa XX.XX.XXXX bola zriaďovateľom vykonaná kontrola požívania alkoholických nápojov na pracovisku a dychová skúška na prítomnosť alkoholu žalobcu bola s výsledkom X,XX mg/l alkoholu. Rada školy sa k odvolaniu vyjadrila na zasadnutí dňa XX.XX.XXXX tak, že nesúhlasila s odvolaním žalobcu z funkcie riaditeľa základnej školy. Dňa XX.XX.XXXX bol žalobca listom žalovaného v 1. Rade odvolaný z funkcie riaditeľa základnej školy. Následne listom zo dňa XX.XX.XXXX bola žalovaným v 2. rade daná výpoveď žalobcovi z pracovného pomeru podľa § 63 ods. 1 písm. d) Zákonníka práce, pretože žalobca prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce na výkon funkcie riaditeľa školy. Výpovedná doba mala začať plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede a skončiť uplynutím jedného kalendárneho mesiaca. Predmetným listom bolo skončenie pracovného pomeru oznámené žalobcovi dňa XX.XX.XXXX.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť v celom rozsahu. Uviedol, že aj keď bol zistený alkohol v dychu počas pracovnej doby, čo možno považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny, zamestnávateľ žalobcu, resp. zriaďovateľ, ktorý mal právo odvolať žalobcu z funkcie riaditeľa mohol tak učiniť iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, kedy sa dozvedel o tom, že žalobca závažným spôsobom porušil pracovnú disciplínu. V danom prípade k zisteniu toho, že v dychu žalobcu bol zistený alkohol došlo dňa XX.XX.XXXX. Keďže žalovaný v 1. rade ako zriaďovateľ odvolal žalobcu z funkcie riaditeľa až podaním zo dňa XX.XX.XXXX, je potrebné konštatovať, že v danom prípade nebola dodržaná dvojmesačná prekluzívna lehota, v ktorej mohol žalovaný v 1. rade odvolať žalobcu z funkcie. Podľa názoru súdu je pre prípad podania žaloby o neplatnosť odvolania z funkcie riaditeľa potrebné aplikovať ust. § 77 Zákonníka práce, a teda použiť analogiu legis aj v tomto prípade. Žalobca bol odvolaný z funkcie riaditeľa dňa XX.XX.XXXX, a teda žalobca mal podať žalobu na súd o neplatnosť odvolania z funkcie riaditeľa najneskôr v lehote dvoch mesiacov, teda do XX.XX.XXXX. Keďže žalobca podal žalobu až dňa XX.XX.XXXX, súd prihliadol na lehotu a dospel k záveru, že žalobca podal žalobu o neplatnosť odvolania z funkcie riaditeľa po uplynutí dvojmesačnej prekluzívnej lehoty, a z toho dôvodu súd žalobu o neplatnosť odvolania z funkcie riaditeľa zamietol. Súd zamietol žalobu aj v časti, v ktorej sa domáhal určenia neplatnosti výpovede, ktorá mu bola doručená listom žalovaného v 2. rade zo dňa XX.XX.XXXX s tým, že je potrebné konštatovať, že žalobca podal žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru včas, avšak vzhľadom na skutočnosť, že výpoveď žalobcovi zo strany žalovaného v 2. rade sa viazala na odvolanie z funkcie riaditeľa a žaloba o určenie neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy bola zamietnutá, súdu neostávalo nič iné, len zamietnuť aj žalobu o určenie neplatnosti výpovede. V súvislosti s námietkami žalobcu týkajúcich sa toho, že výpoveď z pracovného pomeru nebola podpísaná oprávnenou osobou, uviedol, že po odvolaní z funkcie riaditeľa školy bol riadne zamestnancom školy, a preto mu výpoveď mal podpísať riaditeľ školy, pričom v tom čase bola poverená funkciou riaditeľa školy zástupkyňa, ktorá nakoniec výpoveď žalobcovi aj podpísala. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že výpoveď z pracovného pomeru daná žalobcovi listom žalovaného v 2. rade bola podpísaná oprávnenou osobou. Keďže súd zamietol žalobu o určenie neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy, ako aj žalobu o určenie neplatnosti výpovede, zamietol žalobu aj v časti o priznanie náhrady mzdy, ktorú žalobca uplatňoval z dôvodu neplatného odvolania z funkcie a neplatného skončenia pracovného pomeru.

5. O trovách konania rozhodol tak, že vzhľadom na zamietnutie žaloby priznal žalovaným náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Namietal, že súd na jednej strane konštatuje, že zistené množstvo alkoholu v dychu žalobcu nemalo za dôsledok zníženie jeho duševných funkcií a celkovej pohotovosti, no na druhej strane považuje za nepodstatné, či to bolo/ nebolo z dôvodu požitia alkoholu žalobcom, ale následne bez akýchkoľvek pochybností túto skutočnosť za preukázanú považuje a určuje, že sa dopustil závažného porušenia pracovnej disciplíny. Vo vzťahu k nedodržaniu lehoty na podanie žaloby namietal, že súd neuviedol, aký právny následok nedodržania lehoty nastáva, resp. či sa jedná o absolútnu alebo relatívnu neplatnosť právneho úkonu žalovaného v

1. rade. Namietal, že súd prvej inštancie bez akéhokoľvek právneho odôvodnenia pristúpil v rozpore so záväzným pokynom odvolacieho súdu k použitiu analógie legis vo vzťahu k žalobcovi pri posúdení, či podal v lehote dvoch mesiacov žalobu o neplatnosť jeho odvolania z funkcie. Uviedol, že cestou svojho splnomocneného zástupcu sa podaním zo dňa XX.XX.XXXX podrobne vyjadril k namietanej analógii legis. Namietal, že právny úkon žalovaného v 1. rade je z dôvodu nedodržania dvojmesačnej prekluzívnej lehoty absolútne neplatný, nulitný, právne neexistujúci právny úkon, pri ktorom nie je povinnosťou žalobcu sa jeho neplatnosti domáhať osobitnou žalobou tak, ako tvrdí žalovaný v 2. rade a jeho právny názor si v napadnutom rozsudku osvojil súd prvej inštancie pri použití analógie legis. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že odvolací súd podanej žalobe vyhovie, a to v celom rozsahu.

7. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný v 1. rade tak, že napadnutý rozsudok považuje za vecne i formálne správny a zákonný a postup súdu prvej inštancie je taktiež v zhode s najnovšími judikátmi Najvyššieho súdu SR. Vo vzťahu k použitiu analógie legis na dodržanie uvedenej lehoty v § 68 ods. 2 Zákonníka práce pri odvolávaní riaditeľa školy, potom je správne, zákonné a spravodlivé vyžadovať aj od druhej strany analógiu legis, t.j. dodržanie prekluzívnej lehoty uvedenej v § 77 Zákonníka práce. V tejto súvislosti sa plne stotožňuje s právnym hodnotením tejto náležitosti tak, ako ju vyhodnotil súd prvej inštancie a považuje ju za správnu. Na základe uvedeného mal za to, že súd prvej inštancie postupoval podľa záväzných pokynov odvolacieho súdu a celú vec správne právne vyhodnotil. Napadnutý rozsudok považoval v celom rozsahu za zákonný a spravodlivý, a preto navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie zamietol a rozsudok okresného súdu potvrdil v celom rozsahu.

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril aj žalovaný v 2. rade, tak, že rozsudok je vecne správny a vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, v zmysle ktorého súd prejednávajú vec správne právne posúdil s náležitým odôvodnením. Uviedol, že tvrdenie žalobcu o tom, že jeho odvolanie z funkcie riaditeľa školy je absolútne neplatným právnym úkonom, nemá oporu v zákone a zároveň odporuje princípom a systematike samotného Zákonníka práce. Z obsahu podaného odvolania ani nie je zjavné na základe čoho sa žalobca domnieva, že jeho odvolanie žalobcu z funkcie by malo byť absolútne neplatné. Uviedol, že za daného skutkového stavu je v podstate irelevantné aká hodnota alkoholu v krvi bola žalobcovi pri dychovej skúške nameraná a ako sa uňho prítomnosť alkoholu prejavila na jeho duševných či fyzických funkciách. Z uvedeného vyplýva, že aj keby bolo odvolanie žalobcu z funkcie riaditeľa v rozpore so zákonom. Či už pre nedodržanie lehoty alebo pre nepreukázanie opitosti žalobcu, musí sa toto odvolanie považovať za platné, a súd ho nemôže preskúmať, keďže ide o relatívne neplatný právny úkon, ktorého neplatnosť nebola uplatnená na súde v prekluzívnej dvojmesačnej lehote odo dňa, kedy malo dôjsť k odvolaniu žalobcu z funkcie riaditeľa, t.j. do dvoch mesiacov. Nakoľko došlo k preklúzii práva žalobcu, súd nemôže skúmať platnosť jeho odvolania z funkcie riaditeľa školy a na základe toho niet žiadneho dôvodu neplatnosti skončenia pracovného pomeru, ktorej určenia sa podanou žalobou domáhal. Rovnako nedôvodná je preto žaloba aj v časti o náhradu mzdy. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne na trovy žalobcu potvrdil.

9. Žalobca k podaným vyjadreniam žalovaných uviedol, že trvá na dôvodoch odvolania a argumentácia žalovaných je nesprávna.

10. Odvolací súd rozhodoval vo veci rozsudkom zo dňa 24.01.2019 v spojení s opravným uznesením zo dňa 29.01.2019, pričom proti tomuto rozsudku bolo podané dovolanie žalovaného, o ktorom rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením zo dňa 31.05.2021 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.01.2019 sp. zn. 24CoPr 6/2018 v spojení s opravným uznesením zo dňa 29.01.2019 sp. zn. 24CoPr 6/2018 vo výroku II., III. a IV. a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie.

12. Dovolací súd poukázal na skutočnosť, že vo veci došlo k vydaniu tzv. prekvapivého rozhodnutia, nakoľko odvolací súd posúdil neplatnosť skončenia pracovného pomeru žalovanou v 2. rade podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce v spojení s článkom 2 Zákonníka práce, pričom na rozdiel od súdu prvej inštancie konštatoval, že je potrebné vykladať tento právny problém so zreteľom na ustanovenie článku 2 Zákonníka práce. Dovolací súd poukázal na to, že odvolací súd nepostupoval v zmysle § 382 CSP,

čím došlo k odňatiu možnosti konať pred odvolacím súdom. Dovolací súd tento postup odvolacieho súdu subsumoval pod nesprávny procesný postup vyplývajúci z § 420 písm. f/ CSP.

13. Odvolací súd dňa 03.08.2021 vyzval strany sporu, aby sa v lehote 15 dní vyjadrili k možnému použitiu ustanovenia § 68 ods. 2 Zákona č. 311/2011 Z.z. v spojení s článkom 2 základných zásad Zákonníka práce. Stranám sporu bola doručená predmetná výzva, pričom k uvedenej výzve sa vyjadril žalovaný v 1. rade, ktorý v podaní zo dňa XX.XX.XXXX oznámil, že s možným použitím ustanovenia § 68 ods. 2 Zákonníka práce v spojení s článkom 2 základných zásad Zákonníka práce nesúhlasí a naďalej trvá na stanoviskách uvedených vo svojich podaniach do spisu. Žalobca ako aj žalovaný v 2. rade sa k výzve odvolacieho súdu nevyjadrili v stanovenej lehote.

14. Po zrušení rozsudku dovolacím súdom vo výrokoch II., III., IV. nadobudol rozsudok právoplatnosť len v časti zamietnutia žaloby o neplatnosť odvolania z funkcie riaditeľa školy.

15. Odvolací súd rozsudkom zo dňa 12.10.2021 č. k. 13CoPr/2/2021-425 rozhodol tak, že zmenil rozsudok v časti zamietnutia žaloby o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou tak, že určil, že skončenie pracovného pomeru dané výpoveďou žalovaného v 2. rade žalobcovi podaním zo dňa 21.07.2014 je neplatné a zrušil rozsudok v časti on zamietnutí žaloby o priznanie náhrady mzdy, ako aj o výroku o trovách konania.

16. Na základe dovolania podaného žalovaným v 2. rade Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2Cdo 42/2022 zo dňa 25.07.2023 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12.10.2021 sp. zn. 13CoPr/2/2021, pričom poukázal na skutočnosť, že je na rozhodnutí zamestnávateľa, či so zamestnancom okamžite skončí alebo neskončí pracovný pomer, pričom v prejednávanej spore nebol so žalobcom skončený pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce, ale podľa § 63 ods. 1 písm. d), 2 Zákonníka práce. Dovolací súd poukázal na skutočnosť, že odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie a pri svojom rozhodovaní musí zo zisteného skutkového stavu vychádzať a nemôže založiť svoje rozhodnutie na domnienkach a predpokladoch, ako mohol byť skončený pracovný pomer so zamestnancom. S poukazom na ďalšie dôvody uvedené v uznesení Najvyššieho súdu SR, tento zrušil rozsudok a vrátil vec na ďalšie konanie, pričom dovolací súd v bode 28 svojho odôvodnenia uviedol: „nesplňanie stanovených predpokladov na výkon dojednanej práce alebo požiadaviek, ktoré sú nevyhnutnou podmienkou na riadny výkon práce zamestnanca (§ 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce), nemusí byť časovo obmedzené. Výpovedný dôvod tu môže byť daný dlhší čas, kým sa zamestnávateľ rozhodne uplatniť ho; musí však trvať v čase, keď sa výpoveď pracovného pomeru dala“. (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 5Cz 52/1976, R 38/979).

17. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

18. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

19. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

20. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

21. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je konzistentné a jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie možno uviesť, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne; zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Právne závery sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu jeho odôvodnenia je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

22. K námietke o nesprávnom právnom posúdení § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka nebola odvolacím prieskumom zistená.

23. Potom, čo nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť v časti zamietnutia žaloby o neplatnosť odvolania z funkcie riaditeľa školy, bolo predmetom prieskumu odvolacieho súdu určenie platnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou dané žalobcovi žalovaným v 2. rade zo dňa XX.XX.XXXX a súvisiaci nárok na náhradu mzdy.

24. Podľa § 63 ods. 1 písm. d), 2 Zákonníka práce, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď iba z dôvodov, ak zamestnanec prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2.

25. Podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce, ak osobitný predpis ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako predpoklad vykonávania funkcie štatutárneho orgánu alebo vnútorný predpis zamestnávateľa ustanovuje voľbu, alebo vymenovanie ako požiadavku vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca v priamej riadiacej pôsobnosti štatutárneho orgánu, pracovný pomer s týmto zamestnancom sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou až po jeho zvolení, alebo vymenovaní.

26. V prejednáwanej veci ide o založenie pracovného pomeru až po vymenovaní do funkcie, pričom táto pôsobnosť citovaného ustanovenia Zákonníka práce sa vzťahuje na vedúcich zamestnancov, ktorí sú v priamej riadiacej pôsobnosti štatutárneho orgánu a na členov štatutárneho orgánu podľa osobitného predpisu. Ide o určité obmedzenie zmluvnej voľnosti účastníkov pracovného pomeru spočívajúce v tom, že pracovnou zmluvou v takýchto prípadoch možno založiť pracovný pomer až po vymenovaní alebo zvolení zamestnanca do príslušnej funkcie u zamestnávateľa. Uvedené ustanovenie o osobitnom postupe založenia pracovného pomeru pracovnou zmluvou u vedúcich zamestnancov, ktorí sú priamo podriadení štatutárnemu orgánu, má podstatný význam aj na účely skončenia pracovného pomeru s takýmito zamestnancami. V prípade ich odvolania z funkcie vzniká výpovedný dôvod, ktorý je zamestnávateľ oprávnený voči zamestnancovi uplatniť z dôvodu, že prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce.

27. Dôsledkom odvolania vedúceho zamestnanca je vznik výpovedného dôvodu, pre ktorý môže zamestnávateľ skočiť pracovný pomer, a to pre nesplnenie požiadaviek podľa ust. § 42 ods. 2 Zákonníka práce, ktoré zamestnávateľ stanovil vo vnútornom predpise pre vedúcich zamestnancov priamo podriadených štatutárnemu orgánu. Ide o voľbu alebo vymenovanie ako podmienku pre uzatvorenie pracovnej zmluvy. Dôvod nesplnenia požiadaviek tohto druhu nie je právne významný. Nesplnenie požiadaviek podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce je chápané ako objektívny stav, pri ktorom je zamestnanec v priamej riadiacej pôsobnosti podľa vnútorného predpisu z funkcie odvolaný.

28. V prejednáwanej veci z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že v pracovnom poriadku žalovaného v 2. rade pre pedagogických zamestnancov, odborných zamestnancov a nepedagogických zamestnancov (č. l. 213 a nasl. spisu) z článku 5 vyplýva, že v prípade riaditeľa školy, ktorého vymenúva

a odvoláva zriaďovateľ po jeho odvolaní, ak zamestnávateľ nemá pre neho prácu zodpovedajúcu jeho kvalifikácii, prípadne inú vhodnú prácu, je daný výpovedný dôvod.

29. Z výpovede danej zamestnávateľom žalobcovi dňa XX.XX.XXXX (č. I. 10 spisu) vyplýva, že výpoveď z pracovného pomeru bola právne kvalifikovaná v zmysle § 63 ods. 1 písm. d), 2 Zákonníka práce z dôvodu, že zamestnanec prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce a zamestnávateľ nemá inú vhodnú prácu.

30. Otázka ponuky vhodnej práce nebola v konaní sporná a ani namietaná.

31. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade bol naplnený výpovedný dôvod, a to absencia požiadaviek podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce, pričom otázka platnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy bola v prebiehajúcom súdnom konaní právoplatne vyriešená tak, že bola zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy.

32. Po meritórnom rozhodnutí vo veci platnosti odvolania z funkcie, ktorej výkon je požiadavkou v zmysle § 42 ods. 2 Zákonníka práce je správny záver súdu prvej inštancie uvedený v bode 68 odôvodnenia.

33. Vo vzťahu k neplatnosti skončenia pracovného pomeru žalobca ani v odvolaní neuviedol žiadne odvolacie dôvody, ktoré by boli spôsobilé pre neho priniesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Svoje námietky koncentroval vo vzťahu k skutočnostiam týkajúcim sa neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa, o čom však už bolo právoplatne rozhodnuté.

34. Pokiaľ sa týka námietok vo vzťahu k dodržaniu lehôt pre odvolanie z funkcie, resp. skončenie pracovného pomeru výpoveďou, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cz 52/1976, R 389/79, podľa ktorého nespĺňanie stanovených predpokladov na výkon dojednanej práce alebo požiadaviek, ktoré sú nevyhnutnou podmienkou na riadny výkon práce zamestnanca, nie je časovo obmedzené a výpovedný dôvod môže trvať dlhší čas. Z uvedeného vyplýva, že pre podanie výpovede podľa výpovedného dôvodu daného § 63 ods. 1 písm. d), 2 Zákonníka práce, nie je daná prekluzívna lehota, v ktorej je povinný zamestnávateľ pristúpiť k podaniu výpovede pod následkom straty tejto možnosti. Z týchto dôvodov odvolacie námietky žalobcu ohľadom uplynutia prekluzívnej lehoty pre postup žalovaných nie sú dôvodné.

35. S poukazom na zamietnutie žaloby v časti určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru bolo dôvodné potvrdiť aj zamietnutie žaloby v časti nárokov z neplatného skončenia pracovného pomeru, nakoľko bolo preukázané, že tento nebol skončený neplatne, tak ako to odôvodnil súd prvej inštancie v bode 70 svojho odôvodnenia.

36. Ako vecne správne boli potvrdené aj výroky súdu prvej inštancie vo vzťahu k trovám konania, kedy súd prvej inštancie správne vychádzal z princípu úspechu v konaní a na náhradu trov konania zaviazal neúspešného žalobcu.

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní úspešným žalovaným bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

38. Odvolací súd s poukazom na ust. § 453 ods. 3 CSP rozhodol aj o trovách dovolacieho konania, keď žalovanému v 2. rade ako dovolateľovi priznal s poukazom na zásadu úspechu plnú náhradu trov dovolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi.

39. Žalovaný v 1. rade sa v dovolacom konaní nevyjadril k veci a ani žiadne trovy mu nevznikli, preto mu neboli priznané.

40. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).